

fuldkomment i sin Orden; kun synes det mig, at det dog nok kunde være et Spørgsmaal, om Omkostningerne ved Forretningernes Udførelse burde udredes af de vedkommende Fideicommissbestidderne og offentlige Stiftelser. Det kan vistnok ikke saa sjældent blive en stor Byrde for dem, og navnlig, hvad Fideicommissbestidderne angaaer, kunde det maaffee synes billigere, at Omkostningerne derved afholdtes af selve de indkommende Kjøbesummer, da det undertiden kan blive et betydeligt Afdrag i det Beløb, som ellers er nødvendigt for at holde Fideicommissbestidderen skadesløs for Rentetab og de Udgifter, han paadrages ved de enkelte Foranstaltninger. Men jeg erkjender forøvrigt, at en Paragraph som den foreslaaede i sit Væsen vil være nødvendig.

Jeg skal derefter tillade mig at berøre det Forslag, som under 20de Affstemningspost er stillet af de samme 5 ærede Medlemmer til, at § 5 skulde udgaae. Naar det ærede Medlem, som udtalte sig om dette Forslag, har meent, at det var en ligefrem Følge af Forslaget, at, naar der kom en ny Lov, maatte ogsaa Regjeringens Bevillingsret ophøre, saa skal jeg tillade mig at ytre, at jeg troer slet ikke, at Lovforslaget, saaledes som det er affattet, fordrer, at Paragraphen skulde reent udgaae, i Medhold af andre Bestemmelser, og at navnlig Grundlovens Bestemmelse i § 32 skulde medføre, at Regjeringens Bevillingsret ophørte, fordi der udkom en ny Lov. I Grundlovens § 32 hedder det: „Kongen meddele deels umiddelbart deels igjennem vedkommende Regjeringsmyndigheder saadanne Bevillinger og Undtagelser fra de nugældende Love, som ifølge hidtil gjældende Regler have været i Brug“; der er altsaa kun Spørgsmaal om Undtagelser fra Lovene. Det er en ligefrem Følge af denne Paragraph, at Kongen ikke kan meddele Bevillinger til Undtagelser fra de Love, som i Fremtiden udgaae, det er kun fra de hidtilgjældende Love, at Kongen kan meddele slike Undtagelser. Men her er slet ikke Spørgsmaal om at meddele Undtagelser fra nogen Lov, her er kun Spørgsmaal om at meddele Bevillinger, hvorved det tilstedes vedkommende Fideicommissbestidderne at benytte deres Bestidder paa en anden Maade end den, der

er bestemt i Crectionsbrevene. Det er altsaa kun en Bevilling til Undtagelse fra Crectionsbrevene, hvorom her er Tale, og fordi der udkommer en ny Lov om samme Gjenstand, er det dog slet ikke derved afgjort, at Regjeringen ikke skulde have samme Myndighed som hidtil til at meddele de vedkommende Bestidderne Ret til ligesom hidtil at afvige fra de Crectionsbestemmelser, som engang ere givne for de vedkommende Bestidder. Det er en Ret, som Kongen bestandigt har benyttet saavel under vore tidligere, som vore nyere Regjerings- og Forfatningsforhold, og jeg seer slet ikke, at Regjeringen i Medhold af den citerede Grundlovsbestemmelse kunde, hvis en saadan § 5, som den af Udvalgets Mindretal foreslaaede, vedtoges, derved være affaaeren fra at bevilge ligesom hidtil Undtagelser fra de i Crectionspatenterne givne Bestemmelser. Der kan vel være Spørgsmaal om, naar enkelte Puncter maatte blive vedtagne i den her foreliggende Lov, hvorvidt der i Fremtiden kunde tillægges Regjeringen en ligesaa udvidet Myndighed i den omhandlede Henseende som hidtil, hvilket jeg dog ikke skal gaae videre ind paa at besvare; men at Regjeringen derimod i Tilfælde, som ligge udenfor den her foreliggende Lovs Bestemmelser, ikke skulde kunne benytte den samme Myndighed som hidtil til at bevilge Undtagelser fra Crectionsbrevenes Bestemmelser, det kan jeg ikke erkjende for at være rigtigt. Jeg skal iøvrigt i alt Væsentligt henholde mig til, hvad den ærede 3de Landsthingsmand for anden Kreds (B. Christensen) allerede har fremført om, hvorvidt det maatte være hensigtsmæssigt, at en Bestemmelse udgik, som affaar Regjeringen Leilighed til at benytte den samme Bevillingsret, som den hidtil har havt. Det kan nu ikke nægtes, at en saadan Lov, som den, der nu paatænkes at skulle udgaae, ikke kan tage saa fuldstændigt Hensyn til alle foresaldende Sagers forskjellige Detail, at den kan give Regler for deres Ordning saaledes, som de kunne gives ad Bevillingsveien. Der er mange af de Regler, som hidtil i den omhandlede Henseende have været givne, som netop i det Allervæsentligste interessere de Fæstere og deres Børn, som ønske at kjøbe deres Gaarde, og hvorom der her i denne Lov slet